

**Wybierz
szkołę**

**LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCE**

**Pomożemy dokonać Ci wyboru
szkół ponadgimnazjalnych w naszej okolicy**

NASZE KOLEŻANKI I NASI KOLEDZY

W tym numerze naszej gazetki przedstawiamy klasę III c, której wychowawczynią jest p. Dorota Pińczuk s. 2

**O uczennicach z pasją -
Aleksandrze, Ewelinie, Karolinie
i Paulinie czytaj na s. 3-4**

**Zwyczajna   niezwykcyjna
Karolina s. 4**

Jubileusz koła teatralnego

Mają już 10 lat !!! O trudnej pracy w kole teatralnym opowiedziała nam również absolwentka naszej szkoły s. 5-7

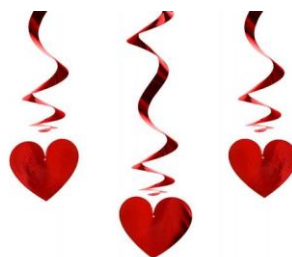
Walentynki

**Ćwicz swój umysł i zostań geniuszem...
czyli dodatek matematyczny**

Na łamach gazetki znajdziesz wiele konkursów i zadań.

Zachęcamy do lektury

Zespół redakcyjny

W numerze m.in.:

- **KLASA III C**
- **BOHATERZY
CODZIENNOŚCI**
- **Czy dla
współczesnego
młodego człowieka
teatr może być
atrakcyjny?**
- **HISTORIA TEATRU
w skrócie**
- **WALENTYNKOWA
WRÓŻBA**
- **Dlaczego wybór
szkoły ponadgimna-
zjalnej jest taki ważny?**
- **Ciekawe prace
uczniów**
- **ZNACZENIE IMION –
na literę D**
- **Twoja najbliższa
przyszłość**
- **DODATEK
MATEMATYCZNY**

KLASA III c

W tym numerze naszej gazetki prezentujemy klasę III c. Jest to klasa, której chyba nie trzeba specjalnie przedstawiać, ponieważ jej uczniowie są baaardzo aktywni. Możecie ich zobaczyć nie tylko na korytarzach naszej szkoły, ale też przy okazji większości wydarzeń szkolnych. Nie da się ukryć - IIIc to klasa, która jest niezastąpiona przy wielu okazjach.

Tych, którzy jednak chcieliby dowiedzieć się więcej o III c zachęcamy też do przeczytania wywiadów, które znajdziecie w tym wydaniu. A oto co uczniowie powiedzieli o sobie:

Klasa III c jest z pozoru niezgrana, aspołeczna, niegrzeczna, ale... No właśnie! Zawsze musi być jakieś „ale”. Pozory mylą. Otóż, jesteśmy niezwykle towarzyską, zgraną oraz interesującą grupą. Nasza odmienność wynika z tego, że każdy jest indywidualnością. Do tego jesteśmy niezwykle kreatywni. Wiele osób chodzi na koło teatralne. Wśród uczniów III c można znaleźć aż trzech kapitanów

szkolnych drużyn sportowych. Udzielamy się wszędzie! Bierzymy udział w akcjach charytatywnych, apelach, uroczystościach. Chyba, jak każda większa grupa ludzi, kłócimy się. Zawsze jednak, gdy trzeba, możemy na siebie liczyć. Tworzymy jedność.

Paulina Gąsecka

Wasi nauczyciele mają chyba jednak lepsze mniemanie o was niż wam się wydaje. Chociaż potraficie chyba czasami pokazać różki, ale generalnie nie jest źle! Oto co usłyszeliśmy od waszych nauczycieli:

- „Klasa jest sympatyczna, ale mój przedmiot jest trudny, więc nie przejawiają dużej aktywności.”

- „Dobrze mi się z nimi pracuje. Potrafią być bardzo dociekliwi, zadają mnóstwo pytań i bardzo mnie to cieszy, bo wiem, że poradzą sobie z moim przedmiotem w przyszłości.”

- „Uczniowie tej klasy podczas moich lekcji nie zawsze „chodzą jak szwajcarskie zegarki”, ale z pewnością w ciągu tych trzech lat i ponad 400 godzin spędzonych ze mną bardzo się zmienili, wydorośleli, zaczęli wyciągać trafne wnioski. Czasem trzeba być bardzo zdeterminowanym, żeby przeprowadzić z nimi zajęcia, zainteresować tematem lekcji, ale wiem, że poradzą sobie w dalszej edukacji. Przede wszystkim bowiem są wspaniałymi młodymi ludźmi, którzy z ufnością patrzą w przyszłość, a ja życzę im spełnienia najskrytszych marzeń.”

Wychowawczyni klasy mgr Dorota Pińczuk także bardzo pozytywnie wypowiada się o swoich uczniach: „Z klasą nie mam większych problemów. Są mili, sympatyczni. Nasza współpraca układa się dobrze.”

SPY

Uczennice z pasją-Aleksandra, Ewelina, Karolina i Paulina

Weronika Oszejca: Jakie jest wasze wspólne zainteresowanie?

Paulina Gąsecka: Teatr!

W.O.: Od kiedy interesujecie teatrem?

Ewelina Kulik: Od wielu lat.

Aleksandra Lewandowska: Myślę, że od kiedy pamiętamy. Teatr pojawiał się w naszym życiu już od małego.

P.G.: Do tego, w podstawówce miałyśmy za wychowawcę panią, która słynęła z wielkiej kreatywności i często brała nas na jakieś występy profilaktyczne.

E.K.: To dzięki niej odkryłyśmy naszą miłość do teatru.

W.O.: W kole teatralnym działacie od początku?

K.N.: Zgadza się.

W.O.: Które przedstawienie zapamiętałyście najbardziej i dlaczego?

A.L.: Ja zapamiętałam najbardziej przedstawienie na akcję „Profilaktyka a Ty”, ponieważ przygotowanie zajęło nam bardzo dużo czasu, było mnóstwo prób i było trochę skomplikowane. Grałam w nim główną rolę i to chyba miało największy wpływ.

E.K.: Mi najbardziej podobało się przedstawienie na balu gimnazjalnym rok temu. Zapamiętałam je, ponieważ bardzo lubię śpiewać i mogłam się wykazać, występując w tym przedstawieniu.

P.G.: Osobiście najbardziej zapamiętałam Wieczornicę, która miała miejsce dwa lata temu. Było to nasze najpoważniejsze przedsięwzięcie. Było dużo prób, była trema, ale jakoś daliśmy radę.

K.N.: Najbardziej zapamiętanym przedstawieniem według mnie było to na Dzień Edukacji Narodowej. Kiedy wyszliśmy zza parawanu, ukłonić się, ten się wywrócił i na nasze szczęście nikt tego nie zauważył.

W.O.: Wiem, że koło teatralne przedstawiało w przedszkolach, szkołach podstawowych, Domu Pomocy Społecznej w Kozuli. Gdzie czuliście się najlepiej?

P.G.: Ja najlepiej czuję się w przedszkolach, ponieważ wiem, że przedstawiając tam, sprawiałam dużą radość dzieciom naszymi przedstawieniami, kostiumami. To naprawdę coś niesamowitego, że przez to co robimy, możemy dawać radość innym ludziom.

A.L.: Mi bardzo podobało się w Domu Pomocy Społecznej, ponieważ mogłam tam zobaczyć, jak żyją Ci ludzie, którzy nie mają tak dobrze jak my i to otwiera oczy na takie rzeczy. Wiem, że mogliśmy wszyscy sprawić im radość i jakąś rozrywkę w tym ponurym życiu.

E.K.: Mi się najbardziej podobało w szkołach podstawowych, czułam się tam dobrze i przypominałam cudowne lata, które tam spędziłam.

K.N.: Według mnie w przedszkolach było najciekawiej, bo to jest inna sytuacja przedstawiać przed szóstoklasistą, który więcej rozumie niż taki dzieciaczek z przedszkola. Wtedy trzeba się wykazać, pokazać postać za pomocą gestów, intonacji, by go zainteresować, by zwrócił na nas uwagę.

W.O.: Co powoduje, że tak chętnie przygotowujecie przedstawienia?

P.G.: Myślę, że koło teatralne jest dla nas okazją do spotkań towarzyskich. A przy okazji robimy coś dobrego, wywołujemy uśmiechy na twarzach innych ludzi. Możemy się przez to rozwijać, uczyć się, wcielać w inne role.

E.K.: Powiem tylko tyle: koło teatralne jest super! Zapraszamy!

A.L.: Myślę, że koło teatralne pozwala nam rozwijać swoje pasje i jest pewną odskocznią od szkoły i masy nauki.

E.K.: Dzięki niemu odkrywamy siebie, dzięki niemu potrafimy współpracować z innymi ludźmi i żyć dla innych, nie tylko dla samego siebie.

W.O.: Czy macie inne zainteresowania poza teatrem?

P.G.: Myślę, że każda z nas ma wiele indywidualnych zainteresowań, ale jednym naszym wspólnym jest piłka ręczna.

Karolina Nowicka: Niestety, poza mną. Wolę czytać książki.

W.O.: Jak znajdujecie czas na teatr, piłkę ręczną, książki?

A.L.: Znajdujemy czas na wiele innych rzeczy!

P.G.: Staramy się to wszystko pogodzić z nauką.

E.K.: Niestety, jest to bardzo trudne, ponieważ mamy wiele różnych zainteresowań, które staramy się jak najbardziej rozwijać.

P.G.: Jesteśmy całkowicie przeciwniczkami spędzania całego życia w Internecie. My staramy się być kreatywne żyć pełnią życia!

W.O.: Spytałam jeszcze raz. Czy jest coś poza tym co już powiedziałyście, a jeszcze tego nie wymieniliście, a także was interesuje?

P.G.: Myślę, że każda z nas uwielbia czytać książki.

W.O.: Jakie są wasze ulubione rodzaje książek?

A.L.: Lubię wiele gatunków książek. Ostatnio bardzo polubiłam kryminały.

E.K.: Ostatnio zaczęłam czytać ciekawą sagę składającą się z 47 części, dopiero zaczynam, więc życze mi powodzenia!

K.N.: Ja lubię czytać książki fantasy.

W.O.: Czy wasze plany na przyszłość są związane z waszymi teraźniejszymi zainteresowaniami?

E.K.: Chcę pójść do liceum o profilu biologiczno-chemicznym lub do ZSZ nr 1 na profil gastronomiczny.

P.G.: Mam nadzieję, że będąc w liceum, do którego się wybieram, uda mi się kontynuować część moich zainteresowań takich jak piłka ręczna.

A.L.: Podzielim w zupełności zdanie Pauliny. Nigdy nie zrezygnuję z książek, które są moją odskocznią od codziennego życia oraz skarbnicą wiedzy.

K.N.: Moje plany wiążę z sądem.

W.O.: Czym zajmowałyście się przed poznaniem teatru?

P.G.: W latach młodości uczęszczałam na akrobatykę artystyczną.

E.K.: Ja też! Nie radziłam sobie zbyt dobrze, ale było miło.

P.G.: Do tego kibicuję naszym polskim siatkarzom, którzy są całym moim życiem.

A.L.: Jak byłam mała, byłam bardzo energicznym dzieckiem. Bardzo lubiłam film "Król Lew" i do teraz zachowałam ogromną sympatię do tych zwierząt. W wolnym czasie śpiewam i się uczę.

P.G.: Ostatnio bardzo polubiłam zwierzęta. Dlatego razem z Ola postanowiliśmy chodzić do schroniska i zrobić coś dobrego dla zwierząt. Mamy nadzieję, że ta pasja utrzyma się bardzo długo i to będzie kolejny etap naszego życia.

A.L.: Chcemy pomóc tym zwierzętom, które na pewno nie mają za dobrze właścicieli. Wychodzenie z nimi na spacer to jeden z niewielu sposobów na polepszenie ich życia.

E.K.: Oczywiście, bardzo chcielibyśmy zachęcić wszystkich, by przyszli na koło teatralne, które odbywa się we wtorki o godz. 7:00, na salce lustrzanej.

A.L.: Kółko teatralne to cudowna okazja do pogłębienia swoich zainteresowań, do zawiązania nowych znajomości, do integrowania się z kolegami i koleżankami z innych klas, bo na co dzień nie mamy na to okazji.

W.O.: Dziękuję, że mogłam przeprowadzić z wami wywiad.

P.G.: Również dziękujemy.

K.N.: Dzięki!

Weronika Oszajca

Karolina Harasimiuk – zwyczajna niezwykła

Aleksandra Lewandowska: Dlaczego możesz o sobie powiedzieć „zwyczajna – niezwykła”?

Karolina Harasimiuk: Myślę, że choć jestem normalną dziewczyną i na co dzień zachowuję się dosyć zwyczajnie, to jednak posiadam zainteresowania, które odróżniają mnie od innych.

A.L.: Mogłabyś przybliżyć nam któreś z nich?

K.H.: Moją pasją jest muzyka. Sama staram się rozwijać w tym kierunku, ale poza tym lubię słuchać także twórczości innych osób. Moimi ulubionymi zespołami są One Direction, Maroon 5, The Vamps, 5 Seconds of Summer, jeśli chodzi zaś o wokalistów – Ed Sheeran.

A.L.: Dlaczego akurat oni, co sprawia, że Cię inspirują, a ich muzyka sprawia Ci radość?

K.H.: Myślę, że po prostu trafia w mój gust muzyczny. Ale poza tym, podziwiam w nich wszystkich to, że nie boją się spełniać swoich marzeń i potrafią dzielić się swoją pozytywną energią z innymi właśnie poprzez muzykę.

A.L.: Z tego co mówiłaś, Ty również pasjonujesz się muzyką, grasz na jakichś instrumentach?

K.H.: Tak, gram na gitarze, fortepianie, a poza tym jestem członkinią chóru p. Parafiniuka.

A.L.: Czy chciałabyś wziąć przykład ze swoich idoli i związać przyszłość z tą dziedziną?

K.H.: Gdy byłam mała, moim największym marzeniem było zaśpiewanie na Madison Square Garden. Obecnie nie mam pojęcia, co będę robić w przyszłości. To mnie przeraża. Chciałabym być wiecznie młoda i nie zastanawiać się nad takimi sprawami, ale jeśli już miałabym wybrać sobie jakiś zawód, byłby to projektant wnętrz.

A.L.: Czy posiadasz jeszcze jakieś inne zainteresowania?

K.H.: Jakiś czas temu odkryłam, że bardzo lubię zajmować się dziećmi. Moja siostra urodziła synka i często się nim opiekuję. Nikt nie potrafi wyczarować takiego uśmiechu na mojej twarzy jak małe dziecko.

A.L.: Jako Twoja rówieśniczka, wiem bardzo dobrze, że uwielbiasz podróżować. Czy zechciałabyś przybliżyć nam jedną ze swoich wycieczek?

K.H.: W ostatnie wakacje byłam w Wielkiej Brytanii, a konkretnie w Londynie. To miejsce ma dla mnie szczególne znaczenie. Od dawna marzyłam, aby tam pojechać i jestem niezmiernie szczęśliwa, że to pragnienie w końcu się spełniło.

A.L.: Co Ci się tam najbardziej podobało?

K.H.: Jeśli chodzi o atrakcje turystyczne, to najbardziej moją uwagę przyciągnął Tower Bridge – jego konstrukcja, a także historia były bardzo ciekawe. Poza tym mój wyjazd do Londynu miał charakter obozu, więc zawiązałam cudowne i niezapomniane przyjaźnie, które, mam nadzieję, przetrwają długi czas.

A.L.: A czy trudno było Ci się dogadać z Anglikami?

K.H.: Nie jestem orłem jeśli chodzi o język angielski, ale nie miałam większych problemów. W Anglii panuje jednak bardzo duże zróżnicowanie kulturowe, każdy więc ma inny akcent i niekiedy ciężko zrozumieć, jakie słowa wypowiada.

A.L.: Bardzo dziękuję Ci za ten wywiad. Życzę Ci, abyś odnalazła swoją drogę i mogła spełniać swoje marzenia.

K.H.: Również dziękuję.

BOHATERZY CODZIENNOŚCI

Kim są bohaterzy w naszych czasach? Czy to są ludzie wybitnie stawni, którzy, zdaje się, istnieją gdzieś na innej planecie? Czy może osoby, które pomagają innym bezwarunkowo? Czy może szarzy obywatele, którzy przypadkiem, albo nie, uratowali komuś życie, udzielając pierwszej pomocy? Czy w takim razie wśród nas nie ma zbyt dużo takich osób?

Moim zdaniem jest przeciwnie. Bohaterskość w naszym najbardziej bliskim otoczeniu to robienie tych wszystkich rzeczy, na które inni nie mają czasu, których się unika. Motywowanie samego siebie, nie po to, by pokazać innym, ale samemu sobie, że potrafi się coś osiągnąć. I brak słomianego zapału.

Nie chcę być źle zrozumiana. Że niby nie trzeba pomagać innym, rodzicom. Że wypełnianie obowiązków zabiera cały czas. I gdzie znaleźć czas na resztę. Spotkałam się z opinią, że sumienne wypełnianie obowiązków to coś na kształt bycia bohaterem

codziennosci. Przecież wypełnianie obowiązków to jest coś, co MUSIMY. Co zależy od tego, czy ktoś np. jest perfekcjonistą. Perfekcjonizm to nie bohaterskość, a bardzo MOCNE poczucie obowiązku. Nie chcemy przecież rujnować sobie życia. Nie chcemy robić rzeczy, których nienawidzimy robić, ale robimy bo jakaś wewnętrzna siła nam każe.

Siła w dążeniu do pewnych rzeczy powinna płynąć naturalnie. Np. codzienny ruch, obcowanie ze sztuką, z nauką mimo, że nikt nam nie każe. Ułożenie planu dnia, żeby ze wszystkim zdążyć. Życie zgodnie z naturą. Albo niejedzenie mięsa, mimo że chce się hamburgera. To są przykłady, które można zaliczyć, może nie do BOHATERA, ale do małego bohatera. Człowieka, który robi rzeczy ponad program, zadziwia innych i sam siebie. Mała doskonałość.

Ewa Mikołajczyk 3 b

10-lecie KOŁA TEATRALNEGO PG 3

Koło teatralne PG 3 rozpoczęło swą działalność w roku szkolnym 2004/2005. Zajęcia prowadzone są systematycznie raz w tygodniu lub w zależności od potrzeb. Co roku zgłaszają się młodzi ludzie – uczniowie naszej szkoły: zdolni, z pasjami, chętni do uczestnictwa w kole. Młodzież, pod okiem opiekunów, przygotowuje przedstawienia: szkolne, pozaszkolne – dla przedszkoli, szkół podstawowych, na Miejski Przegląd Teatrów Profilaktycznych i miejskie uroczystości. Wystąpienia dają młodym ludziom pewność siebie, dobrą zabawę i satysfakcję. Jeśli odkryłeś w sobie chęć dołączenia do nas, przyjdź na spotkanie koła teatralnego.

Opiekunowie koła teatralnego

WSPOMNIENIA ABSOLWENTÓW

Znajomi często pytają mnie, jakie jest moje najlepsze wspomnienie z gimnazjum. Ja bez zastanowienia odpowiadam im-koło teatralne. Z tęsknotą przywołuję w mej pamięci wszystkie próby, przedstawienia, śmieszne sceny, kostiumy. Zajęcia te dostarczyły mi niezapomnianych przeżyć, ale także nauczyły walczyć ze stresem i własnymi słabościami. Uczęszczając na próby koła teatralnego poznałam wielu ciekawych ludzi i prawdziwą przyjaźń. Pomagaliśmy sobie nie tylko na scenie, gdy ktoś zapomniał tekstu, ale też w normalnej codzienności. Zajęcia te pomagają nabrać pewności siebie, uczą szacunku i kultury. Bezcenną nagrodą, jaką dostawałam uczęszczając na te zajęcia, jest radość ludzi, którzy zobaczyli trud i wysiłek włożony w każde przedstawienie. Jako „emerytka” koła teatralnego, wszystkim Kolegom i Koleżankom gorąco polecam uczęszczanie na te zajęcia.

Absolwentka PG 3 Magdalena Gąsecka

Czy dla współczesnego młodego człowieka teatr może być atrakcyjny?

No właśnie czym dla nas jest teatr? Teatr powinien być czymś- co my młodzi ludzie- chcielibyśmy oglądać, powinien być przystosowany do naszych potrzeb. Często jest tak, że wybieramy się na "jakiś" spektakl. I co dalej? Powinniśmy chodzić często do teatru, ponieważ teatr rozwija naszą osobowość. Zmienia spojrzenie na świat, "otwiera czy". Teatr uczy także życia, postaw i zrozumienia ludzi. Zmusza człowieka do myślenia. Czasami młodemu człowiekowi trudno jest "odczytać" sztukę. To normalne. Ale nie powinien się zniechęcać. Teatr daje inne przeżycia niż film. Myślę, że teatr może być atrakcyjny, choć czasami niektórzy muszą "uczyć się teatru". Warto spróbować i odkrywać nowe rzeczy a nie tylko siedzieć przed telewizorem i przyglądać się obrazowi szklanego ekranu.

Dominika Kiryczuk Ic

Gabriela Wiczonek II d

Teatr to zaczarowany świat, w którym za każdym razem pojawia się nowa historia. On pozwala nam trafić do bajki, do innego kraju a nawet przenieść nas w przeszłość.

Uczniowie naszej szkoły często odwiedzają teatr. Oto co mi powiedzieli:

Magda IA

- Byłam w teatrze Buffo na musicalu " Metro". Bardzo mi się spodobało! Byłam w tym teatrze już trzy razy i chętnie pojadę jeszcze raz!

Ania IIIB

- Byłam w teatrze Roma "Alladyn" i w teatrze Buffo oglądałam "Dolita" i "Metro". Najbardziej mi się spodobało "Metro". W tym spektaklu grali znani aktorzy.

Ola IIIC

- Oglądałam "Romeo i Julię" w teatrze Buffo. Aktorze grali ciekawie i mieli ładne historyczne stroje.

Alicja IB

- Byłam w teatrze Roma i oglądałam najlepszy spektakl "Alladyn". Bardzo chętnie znów pojadę do teatru!

W Warszawie jest 18 teatrów w każdym z nich można zobaczyć coś interesującego.

Nasi uczniowie lubią sztuki teatralne i chętnie wyjeżdżają do teatru!

Spróbujcie i wy poznać ten wspaniały świat sztuki!

Anna Myronenko I b

TEATR LALKOWY

Teatr lalkowy a właściwie w tamtych czasach teatr skrzynkowy sięga początkami czasów średniowiecza. Był jeszcze wtedy teatrem dla wszystkich. W dzisiejszych czasach, niestety, przez popularną nazwę teatr lalkowy sztuka ta uznawana jest za sztukę dla dzieci i właśnie przez to rzadko kiedy nawet same grupy teatralne tworzą przedstawienia tego typu dla dorosłych. Ludzie trudzący się tym rodzajem teatru mieli skrzynie i w tej skrzyni było wszystko co potrzebne do przedstawienia. Jeździli od miasta do miasta, od wsi do wsi i na rynkach w dniach targowych pokazywali swoje przedstawienia i na tym zarabiali, zbierając dobrowolne datki od ludności.

W dzisiejszych czasach teatr ten przerodził się w teatr formy czyli powszechnie znany teatr lalek. Jest, według mnie, bardzo twardym orzechem do zgryzienia. W sztuce lalkarskiej trzeba zapanować nad ruchem danego przedmiotu, co dla amatorów jest bardzo trudne, jeśli wymaga tego scenariusz, nad głosem. Najważniejsze jednak, żeby w przedmiot, którym gramy, tchnąć życie, żeby skupiała uwagę lalka a nie głos grającego czy sam grający aktor. Jeśli widz patrzy się na formę, aktor wygrał.

Forma, którą gramy, może być dosłownie wszystko poczynając od zabawki, miśka czy profesjonalnej lalki przez kawałek gąbki, garstka piór a kończąc na dywanie i wycieraczkę do butów. Przedmioty mogą być różnej wielkości. Od wielkości piłeczki pingpongowej, jest to wtedy teatr stolikowy dla małej publiczności, po ogromne lalki wysokością dorównująca nawet dorosłego człowieka- teatr uliczny. Teatr formy, mimo że trudny, może być bardzo fajną zabawą, gdyż użyć można różnych kombinacji i możliwości.

Błażej Bilski 3 a

Historia teatru w skrócie

Historia teatru rozpoczyna się w 534 r. p. n.e., kiedy to odbyły się pierwsze Wielkie Dionizje w starożytnej Grecji. W starożytnym Rzymie pierwsze przedstawienie odbyło się w 364 r. p. n. e. Następnie teatr został zaadaptowany przez chrześcijańskie średniowiecze. W epoce oświecenia nastąpił powrót do antycznych koncepcji teatru, jednak zostały one mocno zmodyfikowane. Rozwinął się wtedy teatr neoklasycystyczny. Na tle epoki mocno wyróżniła się twórczość Szekspira. Przełomem dla teatru była Wielka

Reforma w XIX w. Narodził się teatr realistyczny i naturalistyczny. W dwudziestoleciu międzywojennym najśłynniejsze były koncepcje Witkacego. Po II wojnie światowej dążono do zburzenia granicy między widzem a aktorem.

Choć teatr występował pod wieloma różnymi formami cały czas chodziło w nim o przekazanie czegoś pięknego światu.

Ewelina Kulik

Teatr elżbietański

Teatr elżbietański - pierwszy z nich powstał w 1576r. za panowania Elżbiety I. Najważniejszym teatrem był "The Globe", gdzie wystawiano sztuki Szekspira. Początkowo aktorzy grali na dworze, potem w budynkach. Ich sceną było podwyższenie, wokół którego zbierała się najniższa klasa społeczna. Natomiast miejsca siedzące zajmowały bogatsze osoby. Podczas przedstawienia widzowie mogli klaskać, tupać, komentować, a także rzucać drobnymi kamieniami, gdy sztuka im się nie spodobała. W teatrze elżbietańskim grali tylko mężczyźni, a rolę kobiet podejmowali najmłodsi z nich. Dekoracji było niewiele, często zastępowały je bogate stroje oraz napis głoszący, gdzie dzieje się akcja. Aktorzy dbali o wymowę, gesty i ruchy, aby jak najlepiej przedstawić graną postać. W tym rodzaju teatru wszystko musiało być tajemnicze, budzące grozę, krwawe, zabawne i niezwykłe.

Elizabethan theater - the first of which was founded in 1576r. during the reign of Elizabeth I. The most important theater was "Globe Theatre" where Shakespeare's plays were staged. Initially, actors played outdoors, then in buildings. Their scene was to increase, around which gathered the lowest social class. While the seats occupied richer people. During the performance the audience could clap, stamp, comment on and throw small stones when art they didn't like. In the Elizabethan theater played only by men and the role of women undertook the youngest of them. Decoration was little, often replace them rich clothes and inscription proclaiming where the action happens. Actors care about pronunciation, gestures and movements in order to best present the character played. In this type of theater, everything had to be mysterious, terrifying, bloody, funny and unusual.

Kichi

Teatr - rodzaj sztuki widowiskowej, w której aktor lub grupa aktorów na żywo daje przedstawienie dla zgromadzonej publiczności.

Balet - rodzaj widowiska teatralnego, w którym głównym środkiem wyrazu jest taniec, wykonywany przez tancerzy według choreografii z towarzyszeniem muzyki na tle dekoracji.

Zapadnia - ruchoma część podłogi lub innej powierzchni opuszczana i podnoszona mechanicznie.

Scenograf - autor oprawy plastycznej i architektonicznej teatru.

Recenzja - analiza i ocena dzieła artystycznego. Pełni funkcję informacyjną, wartościującą i postulatyczną, nakłaniającą lub zniechęcającą.

Sufler - osoba odpowiadająca za koordynację i zgodność z planem przebiegu przedstawienia, w szczególności podpowiadająca aktorowi zza kurtyny lub ze specjalnego miejsca na scenie.

Scena – przestrzeń w budynku teatralnym przeznaczona do wystawiania utworów, usytuowana powyżej widowni i oddzielona od niej kurtyną.

Scenariusz – to materiał literacki będący podstawą realizacji fabuły. Scenariusz może sam w sobie stanowić utwór oryginalny lub być przeróbką utworu.

Aleksandra Waszkiewicz

Orkiestron - wydzielone miejsce w teatrze, operze itp., przeznaczone dla orkiestry.

Rola - tekst wypowiedziany przez aktora wcielającego się w jakąś postać.

Operator dźwięku - jest autorem opracowania dźwięku w teatrze i jest jednym z głównych współtwórców w teatrze.

Antrakt - przerwa między aktami przedstawienia teatralnego.

Inspicjent – „prawa ręka” reżysera, organizator pracy i wykonawca poleceń.

Aktor – osoba odgrywająca za pomocą szczególnego zachowania, technik cielesnych i głosowych rolę w teatrze lub w filmie.

Afisz – ogłoszenie opowiadające np. o przedstawieniu lub mające inny charakter reklamowy.

Charakteryzacja – przygotowanie aktora do roli.

Kostiumograf – specjalista plastyk i projektant kostiumów.

opracowała Karolina Harasimiuk

KINO CZY TEATR?

Teatr istnieje już od Starożytności. Od dawna ludzkość spekuluje, że wprowadzone nowinki techniczne, wyprą to, co było przed nimi. Podobnie jest z teatrem. Większość uważa, że niedługo teatr zniknie i zostanie zastąpiony np.: kinem. Jednak czy tak się stanie?

Film jest przedsięwzięciem o wiele droższym niż teatr. Potrzebne są do tego pieniądze, dużo różnego sprzętu, sztab ludzi. Natomiast do stworzenia sztuki teatralnej potrzeba jednej lub kilku osób i pomysłu. Film jest tworzony zazwyczaj z myślą o zysku, a teatr to sztuka. Pracują tam osoby zafascynowane tym, co robią. Teatr jest to bezpośrednie spotkanie z aktorem. Ma o wiele głębsze przesłanie niż film. W Starożytności ludzie chodzili do teatru, żeby osiągnąć katharsis, czyli uwolnić się od cierpienia lub stłumionych emocji. Było to duchowe oczyszczenie. Teraz sztuka teatralna jest też rodzajem ucieczki od codzienności poprzez doznania artystyczne. Ludzie nie chodzą do teatru tak jak do kina po to, żeby po prostu obejrzeć film, ale żeby przeżyć coś, co ich zainspiruje, co na długo zostanie w ich pamięci.

Współczesny człowiek wybiera zazwyczaj prostą rozrywkę, jaką jest kino. Jednak zawsze jest i będzie grupa osób, która preferuje głębsze doznania, takie jak teatr.

Wiktoria Karpińska

Walentynki to coroczne święto zakochanych przypadające 14 lutego. Nazwa pochodzi od św. Walentego, którego wspomnienie liturgiczne w Kościele katolickim obchodzone jest również tego dnia.

Zwyczajem w tym dniu jest wysyłanie listów zawierających wyznania miłosne. Walentynki są obchodzone w południowej i zachodniej Europie od średniowiecza. Europa północna i wschodnia dołączyła do walentynkowego grona znacznie później. Do Polski obchody walentynkowe trafiły wraz z kultem świętego Walentego z Bawarii i Tyrolu. Popularność uzyskały jednak dopiero latach 90. XX wieku. Święto to konkuruje o miano tzw. święta zakochanych z rodzimym świętem słowiańskim zwanym potocznie Nocą Kupaty lub Sobótką, obchodzonym w nocy z dnia 21 na 22 czerwca.

Możliwe, że zwyczaje związane z tym dniem nawiązują do starożytnego święta rzymskiego, zwanego Luperkaliaми, obchodzonego 14-15

lutego ku czci Junony, rzymskiej bogini kobiet i małżeństwa, oraz Pana, boga przyrody.

Stałym niemalże elementem walentynek jest wzajemnie wręczanie sobie walentynkowych ozdobnych karteczek. Czerwone, najczęściej w kształcie serca, opatrzone walentynkowym wierszykiem, a często i miłosnym wyznaniem. Ze świętem łączy się również zwyczaj obdarowywania partnera walentynkowymi upominkami w postaci kwiatów, stodyczy oraz pluszowych maskotek.

Patrycja Kuczborska 1 a

VALENTINE'S DAY

Iza Czamecka

Valentine's Day is a time when people show feelings of love, affection and friendship. It is celebrated in many ways worldwide and falls on February 14th each year. There is a lot of different ways to spend Valentine's day.

Hearts, the colors red and pink, roses, images and statues of cupids, and cupids' bows and arrows symbolize the feeling of romance and love. Cupid is usually portrayed as a small winged figure with a bow and arrow. People who fall in love are sometimes said to be "struck by Cupid's arrow". Many people around the world celebrate Valentine's Day by showing appreciation for the people they love or adore. Some people take their loved ones for a romantic dinner at a restaurant while others may choose this day to propose or get married. Many people give greeting cards, chocolates, jewelry or flowers, particularly roses, to their partners or admirers on Valentine's Day.

Joanna Klimaszewska 2C

Walentynki – ciekawostki   Czy wiesz, że...

1. Rodzeństwo wyraża swoją miłość poprzez przekomarzanie się;
2. Człowiek nie jest jedynym gatunkiem w królestwie zwierząt, który zna się na wierności. Zwierzęta takie jak wilki, łabędzie, gibony, a nawet termity należą do tych, które związują się ze swoją drugą połówką na całe życie;
3. Jeśli chcesz na kims zrobić dobre pierwsze wrażenie, to masz na to cztery minuty. W tym procesie najważniejsza jest gestykulacja, ton i szybkość mowy. Wypowiadane przez nas słowa są na drugim miejscu;
4. Gdy dwoje zakochanych wpatruje sobie w oczy, ich serca zaczynają bić w tym samym rytmie, wg. badań do pełnej synchronizacji potrzeba jedynie 3 minut;
5. W zakochiwaniu się towarzysz podoba podobne procesy neurologiczne, które występują po zażyciu kokainy. Hormony wytwarzane w tym samym momencie stymulują aż 12 obszarów w naszym mózgu jednocześnie;
6. Przytulanie działa jak środki przeciw bólowe;
7. Wpatrywanie się w zdjęcie ukochanej osoby uśmierza ból;
8. Osoby zbyt do siebie podobne mają mniejsze szanse na stworzenie udanego związku, bo przeciwieństwa się przyciągają. Działa to jednak w i drugą stronę – pary, które skrajnie się od siebie różnią, nie mają zbyt dużych szans na filmowy związek;
9. Zdrada bliskiej nam osoby , rozwód czy też nagła urata naszej drugiej połówki mogą doprowadzić do intensywnego bólu w klatce piersiowej, a także problemów z oddychaniem; w medycynie objawy te funkcjonują po pojęciem syndromu złamanego serca i bardzo często są mylnie brane za zawał;
10. Motylki w brzuchu podczas zakochania to nie bujda. Stoi za tym adrenalina, która przy początkach miłości przewraca nam w żołądku;
11. Rozszerzone źrenice są znakiem, że ktoś się nam podoba. Dodatkowo sami stajemy się wtedy bardziej atrakcyjni dla drugiej osoby;

WALENTYNKOWA WRÓŻBA

Kręć ogonkiem jabłka i recytuj alfabet do momentu, aż ogonek odpadnie. Twoja prawdziwa miłość będzie miała imię na tę literę, na której odpadł ogonek jabłka. Uderzaj teraz twardą końcówką ogonka w skórkę jabłka, ponownie recytując alfabet, do chwili, aż nie przebijesz skórki. Litera, na jakiej się zatrzymasz, będzie pierwszą literą nazwiska miłości Twojego życia.

Przygotowała: Patrycja Dadacz Ic

Przesady na Walentynki

- 1 W dzień Świętego Walentego zauważona wiewiórka przynosi pecha w miłości.
- 2 Pisząc list miłosny pamiętajmy, aby nie pisać go ołówkiem, ponieważ uczucia szybko znikną.
- 3 W tym dniu unikajmy liczby 7 i 13, ponieważ powodują one nieszczęśliwą miłość.
- 4 W Walentynkowy poranek zajrzyj do porannej prasy, włącz radio lub telewizor. Pierwsze usłyszane imię będzie imieniem Twojego przyszłego męża lub żony.
- 5 Nie należy całować się, a nawet za często obejmować na schodach. W ten sposób miłość szybko ucieknie lub przejdzie na kogoś innego.
- 6 Jeśli mamy pod ręką jabłko, możemy dowiedzieć się, ile dzieci mieć będziemy. Wystarczy przeciąć owoc na dwie połówki i przeliczyć nasionka.

Milena Wawryszuk kl. 1a

Ciekawostki związane z miłością

Jak żyć długo?

Pewna kobieta w wieku 132 lat postanowiła zdradzić swój przepis na długowieczność. Mariathi Nyfei przekazała dziennikarzom, że żyje długo dzięki temu, że nigdy nie przebywała w męskim towarzystwie.

Perły nie są dla wszystkich

W starożytnym Rzymie biżuterię z pereł mogły nosić jedynie mężatki, więc jeśli kobieta chciała mieć tą drogocenną biżuterię musiała się jak najszybciej zakochać.

Listy miłosne znanych ludzi

Znani ludzie nigdy nie mają prywatności, ani za życia, ani po śmierci. Nowojorska biblioteka „Pierpont Morgan Library” zorganizowała wystawę. Można tam było znaleźć listy Oliviera Cromwella, Oscara Wilde, Roberta Browninga i wielkiej aktorki Sarah Bernhardt, które listy recenzenci uznali za najbardziej szczerze.

Prawdziwa miłość

Król Hari Hara II panujący kiedyś w królestwie Vijayangar miał dwanaście tysięcy żon, jednak jedna wybranka nie chciała poślubić władcy. Gdy zaatakował jej miasto, został zabity, a dwa tysiące najwierniejszych żon postanowiło z miłości splotnąć na stosie.

Z miłości do teatru

Francuski pisarz tak bardzo kochał teatr, że byłby w stanie za niego oddać życie, tak też się stało. Moliere poczuł się źle podczas grania w spektaklu „Chory z urojenia”. Zaraz po tym zanieśono go do domu, gdzie zmarł tak szybko, że po tym jak dwóch księży nie wyraziło zgody na udzielenie ostatniego namaszczenia, trzeci nie zdążył nawet przybyć.

opracowała: Weronika Brodacka Ia

„Spełnione marzenie” ROZDZIAŁ II

Walentynki, dzień miłości. Drugą osobę można kochać na różny sposób np. po przyjacielsku, rodzinnie, albo po prostu kogoś kochać.

Przykładem takiej przyjacielskiej „miłości” jest Alicja i Julek. Od świąt Bożego Narodzenia, które Alicja spędziła w domu państwa Kowalskich, dzieci się bardzo żyły. Codziennie po szkole Alicja przychodzi do Julka i odrabiają razem lekcje oraz czas, aż do wieczora. Następnie Julek odprowadza Alicję do domu dziecka.

Alicja będąc w domu rodziny Kowalskich, również z jej członkami się zaprzyjaźniła. Pomagała w zakupach, gotowaniu, sprzątaniu, itp. W zasadzie Kowalscy uznawali Alicję za członka rodziny.

Pewnego dnia Kasia spytała rodziców, czy Ala jest jej siostrą. Dorośli zaniemówili. Wieczorem, kiedy tylko dzieci zasnęły, ich mama powiedziała:

- Łukasz, fajna jest ta Alicja, co? Jest taka inteligentna i miła... Bardzo ją lubię.
- Ja również polubiłem tą dziewczynę. – odpowiedział żonie Łukasz.
- To może...

- Asiu do czego zmierzasz? – spytał zdziwiony.
- To może... ją zaadoptujemy? – zapytała nieśmiało.

Mężczyzna zaniemówił. Nie spodziewał się takiej propozycji.

- No, pomyśl tylko. Przecież ta dziewczyna nie ma rodziny, mieszka w domu dziecka. A ja zaczęłam ją uważać za swoją córkę.

- W sumie to nie jest taki zły pomysł. Tylko niech to będzie tajemnica i powiemy dzieciom dopiero w walentynki.

- To dobry pomysł jutro po lekcjach Julka pójdziemy do domu dziecka Alicji, dowiemy się co należy zrobić, by dziewczyna została z nami, zaczniemy wszystko załatwiać. Musimy jednak tak to zrobić, aby nikt nie mówił Ali o naszych planach.

Jak ustalili, tak też zrobili. Nikomu nic nie mówiąc, czekali na czternastego lutego.

Dzień przed gorąco oczekiwanego dniem, Alicja była bardzo smutna.

- Julek, dzisiaj rano pani kierownik mojego domu dziecka powiedziała, żebym się pakowała, bo jutro przyjadą po mnie moi nowi rodzice. – oznajmiła dziewczynka.

- Nie cieszysz się? Przecież zawsze o tym marzyłaś. – zapytał przyjaciel.

- No trochę tak, ale nie wiem, gdzie będę mieszkać, czy daleko od was, czy będę mogła tu przychodzić, spotykać się z twoją rodziną. Tak w zasadzie to przysłałam się... pożegnać z Tobą i całą Twoją rodziną.

- Jak to pożegnać?! – zapytał zaskoczony Kowalski.

- Dzisiaj nie mogę tak długo zostać jak co dzień, muszę przecież się jeszcze spakować. Cześć Julek do widzenia Państwu, było mi bardzo miło móc tutaj przebywać. Dziękuję za wszystko, co od Was otrzymałam, mam nadzieję, że do zobaczenia – ukrywając łzy w oczach, Alicja wyszła.

- Cześć! – odpowiedział Julek.

Chłopiec był bardzo smutny. Widząc to, Asia spytała go, o co chodzi. Młody Kowalski opowiedział całą historię swojej mamie.

- Nie martw się kochanie, na pewno jeszcze się spotkacie. – pocieszała syna.

Następnego ranka rodzice zabrali swoje pociechy na spacer do domu dziecka. Dzieci dopatrywały się, czemu tam idą. Łukasz wyjaśnił im, że skoro Alicja znalazła nowych rodziców, to powinni jako przyjaciele wręczyć jej prezent z życzeniami wszystkiego najlepszego w nowej rodzinie oraz poprosić jej rodziców o to, by mogła ich odwiedzać. Będą mieli okazję jeszcze aby jeszcze trochę porozmawiali z Alicją.

- Zaraz powinna tu być moja nowa rodzina! – rozglądała się z niecierpliwością Ala – fajnie, że jesteście, będziecie mogli ich poznać, ciekawe jacy są?

- Ciekawe! Mam nadzieję, że będziesz mieszkała gdzieś blisko i będziemy mogli się spotykać – powiedział Julek.

- Chwilę później przyszli rodzice Julka i Kasi.
- Chodź Alicjo.-powiedział pan Łukasz.
  - Dzisiaj nie mogę, czekam na moją nową rodzinę.- odmówiła dziewczynka.
  - No właśnie kochanie, ona już tu jest.- Zachichotała pani Asia.
  - Jak to ?? – zapytała zaskoczona sierotka.
  - Stoi przed Tobą, to my ciebie zaadoptowaliśmy! –powiedzieli Kowalscy.
  - Naprawdę ??- Krzyknęły radośnie dzieci.
  - Tak.

Cała rodzina poszła do domu. Alicja mieszkała w pokoju z Kasią. Na razie spała z nią w jej rozkładanym łóżku, ale niebawem dostały piętrowe. Cała piątka była bardzo szczęśliwa, a w szczególności Ala, marzenie spełniło się dzięki rodzinie Kowalskich.

Patrycja Dadacz I a

Związki frazeologiczne związane z teatrem:

Mówić, powiedzieć (coś) scenicznym szeptem - mówić, powiedzieć coś szeptem, ale bardzo wyraźnie, będąc dobrze i daleko słyszonym

Zniknąć ze sceny, widowni - wycofać się z czynnego życia, porzucić jakąś działalność

Deski sceniczne, teatralne - scena, teatr

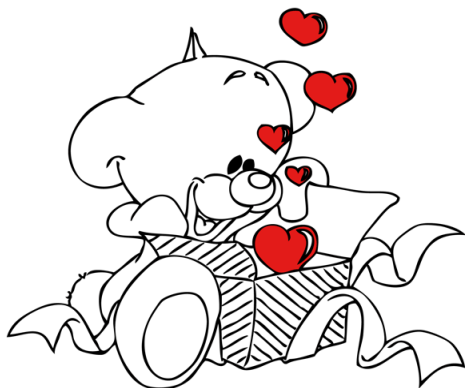
Związki frazeologiczne związane z miłością:

Eliksir, napój miłosny - napój mający wzbudzić miłość w osobie, która go wypije, do osoby, która go podała

Miłość własna - nadmierne poczucie własnej wartości, ambicja, duma

Stara miłość nie rdzewieje - miłość zwłaszcza przeżywa w młodości, nigdy nie mija bez śladu

Przygotowała: Weronika Korszeń kl. Ia

Zapraszamy na wycieczkę szkolną w dniach 11-15.05.2015 r.

W programie: Kraków, Zakopane, Słowacja (Jaskinia Lodowa, Tatrzańskie Jeziora, szlak Sucha Bela), Rusinowa Polana, Gubałówka.

Szczegółowy plan na stronie internetowej szkoły.

Informacja p. A. Sokolnicka

Dlaczego wybór szkoły ponadgimnazjalnej jest taki ważny?

Wybór szkoły ponadgimnazjalnej to odpowiedzialna i ważna decyzja. Często może zaważyć na naszym późniejszym życiu. Dlatego decyzję tę musimy podjąć rozważnie. Już teraz wielu z nas zaczyna kreować swoją wizję przyszłości. Powinniśmy się zastanowić, co chcemy robić, gdyż szkoła ponadgimnazjalna to pierwszy krok ku naszej drodze do dorosłości. Nie warto jest sugerować się tym, gdzie idą nasi znajomi. W każdej szkole znajdują się fajni ludzie,

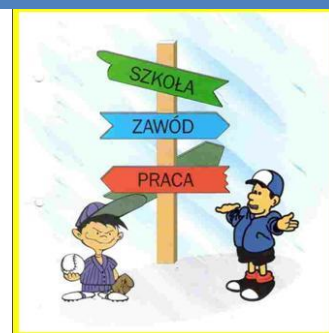
z którymi będziemy mieli równie dobry kontakt. Przy wyborze liceum, technikum czy też zawodówki musimy zwrócić uwagę tylko na siebie, nie znajomych. Żadne z nas nie chce się męczyć na pewnym profilu, robiąc coś, czego nie lubi.

Warto przemyśleć nasze wszelkie zainteresowania, rozpisać na kartce co lubimy robić i gdzie wyobrażamy siebie za kilka lat. Jeśli lubimy rysować, interesujemy się sztuką – wybierzemy szkołę o profilu plastycznym. Jeśli lubimy projektować, zajmować się roślinnością – wybierzemy szkołę o profilu związanym z architekturą krajobrazu. Jeśli w przyszłości chcemy być lekarzem – wybierzemy szkołę o profilu biologiczno-chemicznym.

Można tak wymieniać i wymieniać. To, gdzie się dostaniemy, zależy od naszych zainteresowań, zdolności i możliwości. Powinniśmy brać pod uwagę tylko i wyłącznie siebie i swoją przyszłość. Nie koleżanki. Nie kolegów. Nie chłopaka. Nie dziewczyny. To jest wyłącznie nasze życie. Jeśli nie wiemy, co dokładnie chcemy robić w przyszłości, warto jest zapytać się rodziców, jaki profil szkoły wybrać. Oni z obserwacji pomogą stwierdzić i nakierunkować nas na pewien zawód. Możemy też pójść do szkolnego doradcy zawodowego, który z pewnością nam doradzi to, co jest dla nas odpowiednie.

Pamiętaj! To, do jakiej szkoły ponadgimnazjalnej pójdziesz i jaki profil wybierzesz, może zaważyć na Twoim późniejszym życiu. Wybierz szkołę rozważnie. Zastanów się, co jest dla Ciebie odpowiednie i nie kieruj się tym, że Twoi znajomi poszli „tam” to i Ty też musisz. To jest Twoja przyszłość i Twoje życie.

Alexandra.

Twoja najbliższa przyszłość

Już niedługo przyjdzie czas na wybranie nowej szkoły. Poniżej znajdziecie informacje, które pomogą Wam wybrać idealną szkołę. Dziś zaprezentujemy wybraną nietypową ofertę liceów.

Liceum ogólnokształcące:

- nauka trwa 3 lata;

- **I klasa:** wszystkie przedmioty na poziomie podstawowym, kontynuując edukację rozpoczętą w gimnazjum;

- **II i III klasa obowiązkowo:** język polski, matematyka, dwa języki obce, i zajęcia z wychowania fizycznego;

- od 2 do 4 przedmiotów w zakresie rozszerzonym, przy czym co najmniej jednym z tych przedmiotów musi być: **historia, biologia, geografia, fizyka lub chemia;**

- przedmioty w zakresie rozszerzonym: język polski, matematyka, język obcy nowożytny, historia, biologia, geografia, fizyka, chemia, wiedza o społeczeństwie, informatyka, historia sztuki, historia muzyki, język łaciński i kultura antyczna oraz filozofia;

Ciekawe kierunki w liceach ogólnokształcących:

- ✓ bezpieczeństwo publiczne z elementami kryminologii i kryminalistyki:

Przedmioty w rozszerzeniu: WOS, biologia, język obcy

Ten kierunek wybierz jeśli:

- widzisz przyszłość w niebieskim mundurze;

- logicznie myślisz i szybko kojarzysz fakty;

- jesteś spostrzegawczy i dociekliwy;

- lubisz rozwiązywać zagadki kryminalne;

- wyróżniasz się odwagą i mocną psychiką;

- zależy Ci na bezpieczeństwie innych;

- stawiasz na przestrzeganie i egzekwowanie prawa;

- ✓ klasa o profilu wojskowym

W klasie o profilu wojskowym obowiązywać będą przedmioty w zakresie rozszerzonym: WOS, fizyka, informatyka oraz jako dodatkowe przedmioty uzupełniające: podstawy elektroniki (uzupełnienie do fizyki), przysposobienie wojskowe.

- ✓ fotograficznym:

Przedmioty rozszerzone :matematyka (od pierwszej klasy), język angielski (od pierwszej klasy), geografia (od drugiej klasy), język niemiecki.

Przedmioty uzupełniające: warsztaty filmowe, warsztaty fotograficzne

Nauka w klasie fotograficznej opiera się na: przedmiotach teoretycznych, zajęciach praktycznych w studio wyposażonym w profesjonalne oświetlenie studyjne, plenerach, wernisażach.

- ✓ tanecznym: W programie przedmiotów artystycznych: _

-taniec współczesny (przedmiot wiodący) 4h/tydzień;

-klasyka 1h/tydzień (zamiast 1 godziny wf);

-techniki uzupełniające 1h/tydzień (zamiast 2 godziny wf) zmienne co semestr (jazz, towarzyski, ludowy,

techniki streetdance, improwizacja itp...);

-sprofilowany WF (3 godzina) - elementy jogi, akrobatyki, wzmocnienia, ogólnorozwojówki itp.;

-poszerzony polski (o 2 godziny/tygodniowo) z przeznaczeniem na pracę z teatrologim, reżyserem , aktorem - elementarne zadania aktorskie;

-dykcja głosu 1h/tydzień;

-poszerzona wiedza o kulturze o wiedzę o tańcu - elementy historii tańca i baletu

- ✓ turystycznym

- ✓ klasa sportowo-szybowcowa

- ✓ Psychologiczno-pedagogiczna:

Przedmioty rozszerzone: polski, biologia, geografia

Przedmiot punktowany: wiedza o społeczeństwie, język obcy, biologia

Program tej klasy przygotowany jest w formie innowacji pedagogicznej.

- ✓ Artystyczno-dziennikarska: jest adresowana do młodzieży pragnącej rozwijać swoje pasje związane z szeroko rozumianą sztuką. Profil ten jest nastawiony na realizowanie potrzeb uczniów chcących w przyszłości zaistnieć w zawodzie dziennikarza, aktora, grafika i innych pokrewnych. Program nauki przedmiotów humanistycznych stanowi zwartą całość i jest nastawiony na wychowanie uczniów jako świadomych odbiorców kultury, wyposażonych w rzetelną wiedzę. Kształtowaniu umiejętności i rozwijaniu talentów artystycznych służy szeroka gama zajęć dodatkowych.

- ✓ Przyrodniczo-Badawcza

- ✓ Lingwistyczno-biznesowa

W następnym numerze zaprezentujemy ciekawą ofertę techników.

Dominika Sidoruk i Gabriela Marczuk kl. 1 a

Przed decyzją wyboru zawodu

Drodzy trzecioklasiści! Przed wami trudna decyzja wyboru waszej przyszłej szkoły, która zaważy na całej waszej przyszłości. Nie jest wcale łatwo w tym wieku zdecydować się na jakiś konkretny zawód, który zapewni wam życie na oczekiwanym poziomie i jednocześnie będzie wam sprawiał frajdę. Przygotowaliśmy wam kilka propozycji, które mamy nadzieję zainspirują

was. Nasze typy podzieliśmy na trzy kategorie, a oto one:

1. Zawody dla miłośników ryzyka i adrenaliny: kierowca Formuły 1, saper, pilot (patrz niżej krótki kurs pilotażu), żołnierz sił specjalnych, cyrkowiec, policjant, kaskader, rybak, górnik, kierowca ciężarówki, pracownik na platformie wiertniczej, pracownik wysokościowy.

Jak pilotować samolot?

- Żeby rozkotuszać samolot, porusz drążkiem w lewo lub w prawo.
- Żeby polecieć w dół lub w górę, pociągnij drążek lub go odepchnij.
- Żeby skręcić w lewo lub w prawo, musisz nacisnąć na ster lub na odpowiedni pedał.

- Żeby przechylić samolot w trakcie skrętu, zupełnie jak w trakcie jazdy na rowerze, użyj drążka i pedałów jednocześnie.

2. Zawody dla ludzi z zacięciem naukowym (w nawiasach podajemy co badają ci naukowcy): herpetolog (płazy i gady), entomolog (owady), lepidopterolog (motyle i ćmy), wulkanolog (wulkany), koleopterolog (chrząszcze), agronom (gleba i plony), dendrolog (drzewa), genetyk (dziedziczenie cech), meteorolog (woda i klimat), sejsmolog (trzęsienia ziemi), paleontolog (skamieniałości).

3. Zawody, które może brzmiać dziwnie, ale rzeczywiście istnieją: tester psiej karmy, chodnikowy sprzątac gum do żucia, pucer monet, zaklinacz kotów, tester zjeżdżalni wodnych, hodowca pijawek, poszukiwacz ujęć wody, stylistą psów, tester intensywności zapachu potu.

To już wszystkie nasze propozycje nietypowych zawodów w tym wydaniu naszej gazety. Więcej podpowiedzi czym możecie zająć się w przyszłości szukajcie w pozostałych artykułach. Powodzenia!

Pracué

KALENDARZ ŚWIĄT NA CO DZIEŃ

LUTY

1. Dzień Pozytywnego Myślenia
2. Światowy Dzień Mokradła
3. -----
4. Międzynarodowy Dzień Walki z Rakiem
5. Światowy Dzień Nutelli
6. Dzień Boba Marleya
7. Dzień Najwyższej Izby Kontroli
8. Święto Służby Więziennej
9. Międzynarodowy Dzień Pizzy
10. Dzień Dyplomaty
11. Światowy Dzień Chorego
12. Dzień Ewolucjonizmu
13. Światowy Dzień Radia
14. Dzień Zakochanych (Walentynki)
15. Dzień Singla
16. Międzynarodowy Dzień Listonoszy
17. Dzień Kota
18. -----
19. -----
20. Międzynarodowy Dzień Palących Fajkę
21. Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego
22. Dzień Myśli Braterskiej
23. Dzień Bez Łapówek
24. Dzień Niespodziewanego Całusa
25. -----
26. Dzień Spania w Miejscu Publicznym
27. Dzień Niedźwiedzia Polarnego
28. Dzień Kibica Cracovii

MARZEC

1. Dzień Piegów
2. Dzień Autyzmu
3. Dzień Bez Komputera
4. Dzień Tenisa
5. Dzień Teściowej
6. Dzień Czystego Stołu
7. -----
8. Międzynarodowy Dzień Kobiet
9. Dzień Polskiej Statystyki
10. Dzień Mężczyzn
11. Dzień Sołtysa
12. Światowy Dzień Drzemki w Pracy
13. -----
14. Dzień Liczby Pi
15. Europejski Dzień Konsumenta
16. -----
17. Dzień Świętego Patryka
18. Europejski Dzień Mózgu
19. Dzień Wędkarza
20. Dzień Bez Mięsa
21. Pierwszy Dzień Wiosny
22. Światowy Dzień Wody
23. Dzień Windy
24. Narodowy Dzień Życia
25. Dzień Czytania Tolkiena
26. Dzień Niedźwiedzia Grizzly
27. Międzynarodowy Dzień Teatru
28. Godzina Dla Ziemi
29. Dzień Metalowca
30. Dzień Pośrednika w Obrocie Nieruchomościami
31. -----

Opracowała: Julia Żuk z kl. 1b

Bezpieczne ferie

W ramach akcji profilaktycznej „Bezpieczne ferie” chcę przedstawić niezbędne informacje dotyczące odpowiedniego spędzania ferii. Bardzo ważne jest to, abyśmy podczas wolnego czasu zachowywali się odpowiedzialnie i zdawali sobie sprawę z ewentualnych konsekwencji niewłaściwego zachowania. Oto kilka zasad, którymi należy kierować się podczas ferii:

1. Na łyżwach jeździmy tylko w wyznaczonych miejscach, nie ślizgamy się po lodzie na rzece lub stawie;
2. Nie strącamy zwisających z dachów sopli;
3. Ubieramy się odpowiednio do temperatury panującej na dworze;
4. Nie zjeżdżamy na sankach w pobliżu drogi oraz zbiorników wodnych;
5. W czasie zjeżdżania zachowujemy bezpieczną odległość między sankami;
6. Rzucając się śniegiem, nie łączymy miękkiego śniegu z kawałkami lodu czy kamieniami oraz nie celujemy w twarz drugiej osoby.

Zachęcam Was, abyście tegoroczne ferie spędzili „z głową”!

M.T.

Grand Theft Auto V

Grand Theft Auto V czyli w skrócie GTA V to kolejna odsłona bestsellerowej gangsterskiej serii studia Rockstar North, rozgrywająca się w olbrzymim, otwartym świecie miasta Los Santos oraz jego okolic, wzorowanych na mapach Los Angeles oraz południowej Kalifornii. Twórcy rozbudowali grę pod względem fabuły oraz jej bohaterów, dodali naprawdę wiele elementów rozgrywki, co sprawiło że gra zaczęła tętnić własnym życiem. Jak wiadomo, w poprzednich wersjach gry czyli GTA IV czy jeszcze starszych takich jak Vice city czy San Andreas, które również zostały rozbudowane do wersji Vice City Stories, fabułę prowadził zawsze jeden główny bohater. W GTA V liczbę bohaterów zwiększono do 3. Co daje nam naprawdę wiele różnych możliwości. Każdy z bohaterów ma różne poziomy umiejętności, jeden jest silniejszy drugi ma większą zdolność pilotażu a trzeci prowadzenia pojazdu. Wszystkie te zdolności można szczególnie zwiększać, wykonując powiązane z nimi czynności. Co do grafiki w wersjach konsolowych jak zawsze jest „Ok”, aczkolwiek należałoby się tacy, którzy wymagaliby więcej. Natomiast w wersji na PC można ją szczególnie zmieniać. Zależy to od wymagań gracza oraz jakości komputera PC. Mi osobiście jako dla gracza to pasuje, gdyż posiadam grę na wersję konsolową i nie mam żadnych zastrzeżeń. Fabuła w grze jest bardzo wciągająca. Wcielamy się, tak jak mówiłem, w role 3 gangsterów: Michaela, Franklina oraz Trevora. Przeprowadzają oni różne skoki, zarabiają przy tym mnóstwo pieniędzy. Działają razem. Trevor należy do ludzi porywczych, bezwzględnych i nieobliczalnych, Michael jest zaś spokojny, opanowany oraz jest mózgiem ekipy. Franklin natomiast jest typowym gangsterem, lecz zachowuje się mądrze, roztropnie oraz myśli przed wykonaniem jakiegokolwiek działania w przeciwieństwie do Trevora. Nie chciałbym dalej opowiadać, aczkolwiek mógłbym się dalej zagłębić w fabułę i ciekawostki, lecz mogłoby to zniechęcić innych graczy do kontynuowania lub zaczęcia gry. Bardzo polecam. Gra GTA V jest jedną z najlepszych produkcji firmy Rockstar.

Marcel Maleńczuk Ia

Ach te książki...

„500 dni miłości”- tytuł ten brzmi bardzo romantycznie, nie sądzisz? Jeśli jednak ktoś myśli, że będzie to kolejna standardowa komedia o związkach albo łzawy melodramat, już na początku się zdziwi. Jest to historia o miłości bez happy endu.

Film jest o wspomnieniach Toma z 500 dni spędzonych z Summer. Summer nie wierzy w miłość do chwili, gdy spotyka na swojej drodze chłopaka, gotowego na wszystko, by zdobyć jej serce. Dzięki dobrej obsadzie głównych ról oraz zmiennej akcji, nie wiemy do końca, co się wydarzy. Film ten polecam osobom, które są znudzone banalnymi historiami miłosnymi.

Black Strawberry

Weronika to szesnastoletnia dziewczyna marząca o prawdziwej przyjaźni, poprawieniu swych relacji z bratem i rodzicami, no i oczywiście, o chłopaku. Poznaje Łukasza, ale potem okazuje się, że była mu potrzebna tylko jako zastępstwo na warsztaty!

Weronice odechciewa się udziału w tych warsztatach, ale nie ma wyboru, musi na nie pojechać. Tam poznaje różne ciekawe osoby m.in. Salomee, która prowadzi te zajęcia, i dziwaka Karola. Wera z czasem zakochuje się w teatrze.

Książka Ewy Nowak pt: „Bransoletka” to świetna lektura dla każdej nastolatki. Opowiada o problemach, które ich dotyczą. Warto ją przeczytać.

EmeLka

ZNACZENIE IMION

W naszym cyklu prezentujemy znaczenie popularnych imion. W tym numerze prezentujemy imiona na literę D - Dominikę (w naszej szkole to imię nosi 7 uczennic) oraz Dawida (5 uczniów posiada to imię).

DOMINIKA-Jest optymistką przyjaźnie nastawioną do świata i ludzi. W każdym zdarzeniu próbuje odnaleźć coś pozytywnego. Na ogół jasno precyzuje cele, które chce osiągnąć. Jest cierpliwa i wyrozumiała a do tego stanowcza. Cieszy się sympatią znajomych. Zwłaszcza mężczyźni podziwiają jej wdzięk i inteligencję. Jest uzdolniona artystycznie.

DAWID- Sukces i powodzenie są wpisane w jego życie. Dawid to człowiek wykazujący duże talenty artystyczne. Ma silny charakter i otwarcie wyraża swoje zdanie. Niepowodzenia nie wytrącają go z równowagi, wręcz przeciwnie, motywują do większej aktywności.

Pani od Biologii pyta Kazia:

**-Wymień mi pięć zwierząt
mieszkających w Afryce
Na to Kazio:
-Dwie małpy i trzy słonie.**

W teatrze...

**Jasio mówi do mamy:
- Ale nudna sztuka.
- To czemu bijesz brawo?
-Bo się skończyła.**

Na lekcji biologii pani pyta Kazia:

**-Co to jest?
-Szkielec.**

-Czego?

**-Zwierzęcia.
-Ale jakiego?
-Nieżywego!**

Żona mówi do męża:

**- Jak mam się ubrać do teatru?
Na to mąż:
- Szybko.**

**Przybiega dziecko na stację
benzynową z kanistrem:**

**- Dziesięć litrów benzyny, szybko !
- Co jest ? Pali się ?
- Tak, moja szkoła. Ale trochę jakby**

przygasa.

W szkole:

**- Hej ty tam,pod oknem-kiedy był
pierwszy rozbiór Polski? - pyta
nauczyciel.
- Nie wiem.
- A w którym roku była bitwa pod
Grunwaldem?
- Nie pamiętam.
- To co ty właściwie wiesz? Jak chcesz
zdać maturę?
- Ale ja tu tylko kaloryfer naprawiam....**

Weronika Oszejca i Klaudia Zalewska II d

Mamy już trzeci numer naszej szkolnej gazetki, więc przybliżyć wypada postać liczby (cyfry) trzy, która jest ulubioną liczbą autorów, ciekawym elementem świata nauki, a symbolizuje solidarność, równowagę i pełnię.

Cyfra 3 pojawia się w świętych księgach oraz mitologii. Mamy w chrześcijaństwie Trójcę Świętą (Ojciec, Syn i Duch Święty) oraz informację, że dnia trzeciego Bóg stworzył łąd i rośliny; w islamie mamy trzy święte miasta: Mekkę, Medynę, Jerozolimę; w taoizmie trzy bóstwa – Czystą Trójcę; w hinduizmie wyróżniamy trójkę bogów: Brahma, Śiwa, Wisznu; w buddyzmie mamy trzy „skarby”: Buddę, Dharmę, Sanghę. Liczba 3 występuje np. w mitologii nordyckiej opowiadającej o trzech boginiach: Urd, Werdandii i Skuld, które przędą nić ludzkiego przeznaczenia.

Słynne trójki to:

- Trzy małe świnki
- Trzy wiedźmy w „Makbecie”
- Trzej Królowie
- Trzy cnoty: wiara, nadzieja, miłość
- Trzej muszkietierowie
- Trzy misie
- Trzech tenorów: Luciano Pavarotti, Placido Domingo, Jose Carreras

Liczba 3 po Chińsku brzmi tak samo jak słowo „żywy”, dlatego uważana jest za liczbę zapewniającą pomyślność, a liczby trzycyfrowe mają wg Chińczyków przynosić szczęście. Liczba 3 reprezentuje również czas, który składa się z trzech składników: czasu już poznanego i doświadczonego (przeszłości), czasu właśnie przeżywanego (teraźniejszości) oraz czasu nieznanego i niepewnego (przyszłości).

Mamy trzy stany skupienia: stały, płynny i gazowy, a świat postrzegamy w trzech wymiarach.

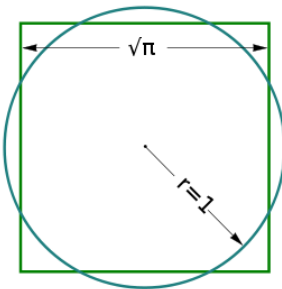
Liczbę 3 można też opisywać z humorem i tym samym wpleść ją w skecze prezentowane np. przez szkolne grupy teatralne: „liczba 3 powstała po wypadku 8, która spadła z tablicy zemdlona, podczas jednego z nudnych wykładów i straciła w tym wypadku twarz, co może prowadzić do wniosku, że liczba trzy nie jest liczbą całkowitą”.

A. K.

KWADRATURA KOŁA I KSIEŻYCE HIPOKRATESA

Dodatek matematyczny

Matematyka i Święty Walenty zajmują się czasami rzeczami, które są niezwykle skomplikowane. Relacje międzyludzkie i uczucia im towarzyszące są również skomplikowane jak niektóre zagadnienia matematyczne.

Czasem mówimy (w mowie potocznej), że coś jest jak „kwadratura koła”, czyli coś co nie posiada rozwiązania i z góry jest skazane na niepowodzenie.

„Kwadratura koła” to jedno z trzech wielkich problemów starożytnej greckiej

matematyki sformułowanych przez szkołę pitagorejską. Problem ten polega na skonstruowaniu kwadratu, którego pole jest równe polu danego koła przy użyciu wyłącznie cyrkla i linijki bez podziałki.

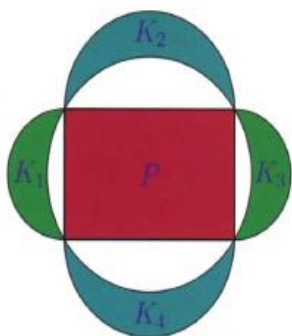
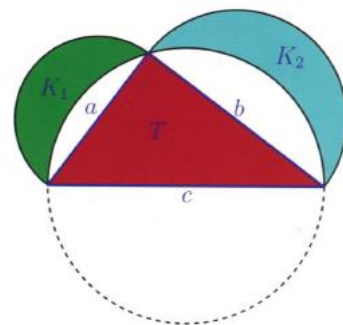
Przy okazji prac nad kwadraturą koła Hipokrates z Chios (nie pomylicie go z Hipokratesem z Kos, który był lekarzem) odkrył zależność, która nazwana została „księżycami Hipokratesa”. Hipokrates po utracie majątku wstąpił do szkoły pitagorejskiej i tym samym został matematykiem. W latach 450 – 420 p.n.e. jako mieszkaniec Aten założył szkołę, w której nauczano geometrii, pobierając za to opłaty. Pobieranie opłat za naukę przyczyniło się do tego, że został wykluczony z grona pitagorejczyków, co go tak zirytowało, że zdradził (jak to starożytne karty

historii wspominają) pilnie strzeżoną tajemnicę Pitagorejczyków, że długości przekątnej kwadratu o boku wymiernym nie da się wyrazić liczbą wymierną.

Drugą osobą ściśle związaną z „księżycami Hipokratesa” był grecki filozof Platon, który wprowadził do matematyki doktrynę dopuszczającą konstrukcje geometryczne tylko przy pomocy cyrkla i linijki, co uzasadniał tym, „że tylko linia prosta i okrąg mogą ślizgać się samo po sobie”. A więc wszystkie konstrukcje, które wykonujecie przy pomocy tylko cyrkla i linijki, nazywamy konstrukcjami platońskimi.

Hipokrates w przy okazji badań nad kwadraturą koła rozpatrywał sierpy księżycy i wykonał „kwadraturę księżycy”. Wykorzystując twierdzenie Pitagorasa, Hipokrates wykazał, że pole trójkąta prostokątnego jest równe sumie pól księżyców.

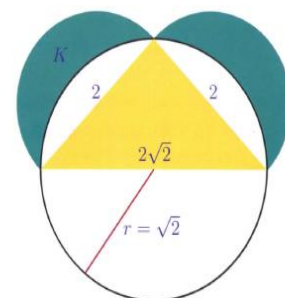

księżycy wynosi zero).

Analogicznie możemy zbudować księżycy Hipokratesa na prostokącie otrzymując cztery księżycy, czy też na trójkącie prostokątnym równoramiennym.

- Kroki, które pozwalają nam zbudować „księżycy Hipokratesa”:
- na trójkącie prostokątnym opisujemy okrąg (średnica tego okręgu to przeciwprostokątna c trójkąta);
  - budujemy dwa półokręgi, których średnicami będą przyprostokątne a i b trójkąta.

Stosując tę zasadę, budujemy nie tylko dwa księżycy, ale i trzeci na przeciwprostokątnej, ale nie widzimy go, jest w fazie nowiu. Spowodowane jest to tym, że łuk oparty na przeciwprostokątnej trójkąta pokrywa się z łukiem okręgu opisanego na trójkącie prostokątnym (pole tego trzeciego

A.K.

Tadž Mahal- „matematyczny cud świata”

Tadž Mahal- indyjskie mauzoleum wzniesione przez Szahdżahana na pamiątkę przedwcześnie zmarłej, ukochanej żony Mumtaz Mahal. W 1631 roku Mumtaz Mahal, żona panującego wówczas indyjskiego cesarza Szahdżahana, zmarła przy porodzie czternastego dziecka. Miała zaledwie 38 lat. Według legendy przed śmiercią zobowiązała męża do spełnienia 3 obietnic: jedną z nich było postawienie na jej cześć budynku. Zropaczony małżonek spełnił wszystkie prośby. Postanowił zbudować na jej cześć grobowiec-mauzoleum, który byłby godzien jego zmarłej żony. Po ukończeniu budowy miał on wydać rozkaz o obcięciu kciuków wszystkim robotnikom, by nigdy nie mogli już stworzyć podobnego dzieła.

Budowa Tadž Mahal trwała dwadzieścia dwa lata. Oficjalne kroniki dworskie nie podają imienia architekta. Z odnalezionych dokumentów wynika jednak, że właściwym architektem był Ustaz Ahmad Lahori. Tadž Mahal zbudowano z marmuru. Marmurowe powierzchnie pokryte są tysiącem kamieni szlacheśnych, półszlacheśnych i dekoracji kaligraficznych z czarnego marmuru. W 2004 roku świętowano 350 rocznicę ukończenia budowy, niedługo potem 7 lipca 2007 obiekt został ogłoszony jednym z siedmiu nowych cudów świata. Monument otoczony jest ogrodem w stylu islamskim.

Nie jest to zwykły element dekoracyjny, zgodnie z wierzeniem naśladowcy Mahometa zamieszkiwali ogromne obszary spalonych słońcem, pustynnych terenów, dlatego otoczony ścianą ogród ma symbolizować raj na ziemi. Ze względu na to, że cyfra 4 przez islam jest traktowana jako święta, rozmieszczenie ogrodu było oparte na cyfrze 4 i jej wielokrotnościach. Kanały oraz centralny zbiornik wodny dzielą ogród na 4 części. W każdej czwartej części znajduje się po 16 klombów, czyli w sumie 64 klomby, rozdzielone przez ścieżki dla pieszych. Występują dwa rodzaje roślinności: cyprysy, które oznaczają śmierć oraz drzewa owocowe – życie, wszystkie rozmieszczone są w symetrycznym porządku. Tadž Mahal znajduje się w Agrze, w zachodniej części Niziny Gangesu. Jest on najstojniejszą budowlą Indii. Budynek ma cebulasty kształt, z wieżyczkami na skrzydłach, środkowa kopuła ma 17,7 m średnicy i 24,5 m wysokości. Co roku odwiedzany jest przez 3 miliony turystów. Zachwyca bogactwem zdobień, drogich kamieni, niemal idealną symetrycznością. Sam cesarz długo nie nacieszył się dziełem swojego życia, po zakończeniu budowy został obalony przez syna i resztę życia spędził w areszcie domowym. W 1900 roku wicekról Indii polecił renowację kompleksu. Piękno budowli i miłośna opowieść wpleciona w historię jego powstania są magnesem dla wielu turystów. **Tadž Mahal jest bezapelacyjnie matematycznym cudem świata ze względu na idealną symetrię.**

Opracowały: Patrycja Dadacz i Weronika Brodacka z klasy 1a

„FLATLANDIA”

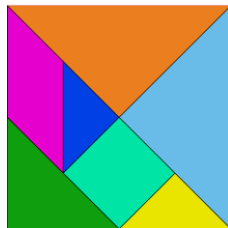
"Flatlandia, czyli kraina płaszczków. Powieść o wielu wymiarach" Edwina A. Abbota to książka, która już od ponad 100 lat bawi i rozwija wyobraźnię, opowiadając o geometrii. Jednak wiedza matematyczna nie jest potrzebna do jej zrozumienia. Książka opowiada o świecie figur płaskich, w których żyją różne wielokąty foremne. Na początku jest opisane życie w ich świecie: klimat, społeczeństwo, prawo... Druga połowa to historia kwadratu, który odwiedza różne wymiary.

Według mnie książka jest bardzo ciekawa, nieszablonowa i rozwija wyobraźnię. Mimo że bohaterami są figury płaskie, bardzo przypominają ludzi.

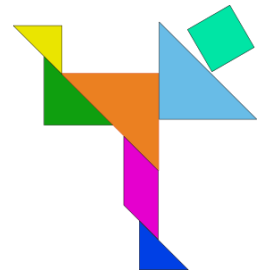
M.W.

TANGRAM

Tangram starochiński - to kwadrat podzielony na siedem części. Każdą z tych części nazywamy kamykiem. Nasz bohater pochodzi z Chin i liczy sobie około 4000 lat. Autorem tej fajnej zabawy był nauczyciel o imieniu Tang, a wymyślił ją po to,

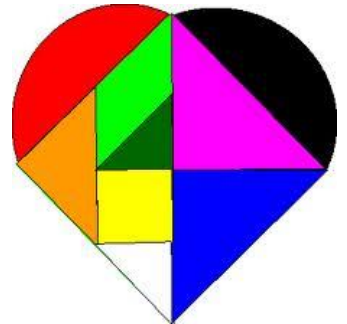

aby zaciekawić geometrią swoich, niechcących się uczyć uczniów. I tak to przez lata uczniowie mogą rozwijać swoją wyobraźnię dzięki zabawom z tangramem, który doczekał się kilku ciekawych modyfikacji. W tym numerze przedstawiam Wam podział tangramu w kształcie kwadratu i z racji zbliżających się Walentynek tangram w kształcie serduszka.

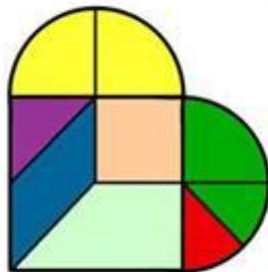

UWAGA !!!

Zapraszam do udziału w zabawie polegającej na wykonaniu kartki walentynkowej z akcentem w postaci figury ułożonej z tangramu serduszka (wykorzystujemy wszystkie elementy, możemy je odwracać, nie możemy elementów dzielić, elementy tangramu powinny się stykać z sobą, ale nie mogą na siebie nachodzić). A jak uda się Wam ułożyć jeszcze do tego matematyczne życzenia walentynkowe, to sukces gwarantowany, nie tylko zostaniecie docenieni przez nauczycieli matematyki, lecz i nauczycieli języka polskiego.

Druga część konkursu to ułożenie i odpowiedź na pytanie: Ile kwadratów można zbudować z kamyków tangramu starochińskiego, jeżeli nie musimy wykorzystać wszystkich siedmiu części? Określ, jaką częścią dużego kwadratu jest ten, który został zbudowany?

**Życzę miłego układania
A.K.**

„Krzyżówka liczbowa”

W puste pola wstaw liczby tak, aby wszystkie działania były poprawne.

A.K.

	106	-		=	83				81	•		=	162						
			•		+				÷		•								
			3		57						100		15						
	÷		=		=				=		=		+						
	8			+	140	=		=	9	+									
	=												=						
	8			7	•		÷	7	=	2			45						
				-		+		+											
					•	10	+		=	25									
				=		=		=											
				5	+		-	12	=										
					5	÷		=	1										
					+		-												
						-	0	=	10										
							=												

MEDAL FIELDSA PO RAZ PIERWSZY PRYZNANY KOBIECIE – MARYAM MIRZAKHANI

Medal Fieldsa jest to nagroda przyznawana w dziedzinie matematyki wyłącznie dla młodych matematyków (tych, którzy nie przekroczyli 40 roku życia). Medal ten otrzymuje maksymalnie czterech naukowców, których wpływ na rozwój matematyki był największy raz na 4 lata.

Z otrzymaniem medalu związana jest premia finansowa w wysokości 15 000 dolarów kanadyjskich. Nazwa medalu jest związana z fundatorem tej nagrody, Kanadyjskim matematykiem Johnem Charlesem Fieldsem.

Medal jest wykonywany ze złoczonego metalu według projektu kanadyjskiego artysty, R. Taita Mc Kenziego. Ma 7,5 cm (3 cale) średnicy. Z jednej strony widnieją na nim głowa Archimedesesa i cytat z rzymskiego poety Maniliusza „Transire suum pectus mundoque Piotri” (Wznieść się

ponad granice ludzkich możliwości i przewodzić światu), z drugiej - napis „Congregati ex toto orbe mathematici ab scripta insignia tribuere” (Zebrani z całego świata matematycy honorują wielkie osiągnięcia).

Na medalu nie widnieje nazwisko Fieldsa. Umieszcza się na nim za to nazwisko laureata, ale samo: zgodnie z wolą Fieldsa i postanowieniem społeczności matematycznej, kraj pochodzenia i macierzysta uczelnia laureata nie mają znaczenia.

W tym roku dużym echem w matematycznym świecie odbiła się informacja, że nagroda Fieldsa powędruje do Maryam Mirzakhani – pierwszej kobiety od 1932r. odkąd przyznaje się tą niezwykle prestiżową nagrodę.

Maryam Mirzakhani to 37 – letnia

Iranka, która w szkole podstawowej marzyła, aby zostać pisarką. Naukami ścisłymi zainteresował ją starszy brat, opowiadając historię, którą usłyszał w szkole o młodym Carlu Friedrichu Gaussie, który, jako uczeń szkoły podstawowej, opracował metodę, dzięki której w kilka sekund mógł zsumować wszystkie cyfry od 1 do 100. Ta historia tak ją zachwyciła (w jednym z wywiadów powiedziała: „Po raz pierwszy zetknęłam się z tak pięknym rozwiązaniem, do którego sama nie mogłam dojść”), że od tej pory jej pasją stało się rozwiązywanie problemów matematycznych.

Medal Fieldsa jest odpowiednikiem Nagrody Nobla dla matematyków, gdyż Nobel nie ufundował nagrody w dziedzinie matematyki dlatego, że ... . A o tym będziecie mogli przeczytać w następnym wydaniu szkolnej gazetki.

A. K.

SKŁAD REDAKCYJNY NUMERU 3/2015 GAZETKI PG3INFO:

1. Monika Kalenik III a
2. Malwina Lewandowska III a
3. Błażej Bilski III a
4. Ewa Mikołajczyk III b
5. Wiktoria Karpińska III b
6. Aleksandra Serafińska III b
7. Paulina Gąsecka III c
8. Ewelina Kulik III c
9. Aleksandra Lewandowska III c
10. Katarzyna Ignatiuk III c
11. Karolina Harasimiuk III c
12. Weronika Oszejca II d
13. Klaudia Zalewska II d

14. Gabriela Wieczorek II d
15. Patryk Rychter II c
16. Joanna Klimaszewska II c
17. Małgorzata Tomczak II b
18. Aleksandra Waszkiewicz II a
19. Dominika Kiryczuk I c
20. Marta Wyrodek I c
21. Anna Myronenko I b
22. Julia Żuk I b
23. Weronika Brodacka I a
24. Weronika Korszeń I a
25. Patrycja Dadacz I a
26. Izabela Czarnecka I a

27. Gabriela Marczuk I a
28. Dominika Sidoruk I a
29. Partycja Kuczborska I a
30. Milena Hawryszuk I a
31. Marcel Maleńczuk I a

Opiekunowie:

- p. Dorota Galej-Mazur
- p. Dorota Stanilewicz
- p. Albina Kozaczuk
- p. Iwona Rożnowicz

e-mail: pg3info@wp.pl